

ԲԱՆԱՏԻՐԱԿԱՆ

ՆԱԽԱՇԱԽԻԳ.

ՕԴԵՐԵՒՄԲԱՌՈՒԹԵԱՆ ՀԱՆԴԵՒՅ

ԳԻՏԵԼԵՕՔ ԵՒ ԾԱՆՈԹՈՒԹԵԱՄԲՔ.

Ցառադարան.

Կերպանցիւր ճեղինակ կամ թարգմանիչ իր աշխատափրութեանը նախարան մը կկազմէ ցոյց տալու աշխատութեան պատճառը՝ առաւելութիւնը եւ պարունակութիւնը։ Այսպէս եւ մեր այս մեր աշխատութեան մասին քանի մը խօսք բռելու չնմը դանդաղեր։

Մարդը նիւթեական աշխարհիս մէջ ծննդելուն պէս երկինքն ու երկիր իր աշաց առձեւ ահազին եւ հրաշակերտ տեսարան մը կրանան, ճետպիտէ տարիին առնելով նետարքրրութիւնը այնպէս կդրդոի, որ զըրեմէ ակամայօքէն տեսած իրերուն եւ օդայն բնական երևոյթներուն պատճառները վնտուելու կրտսեպուի։ Երբ տղայութեան ժամանակը կը թռչի իրերեւ ստուեր, այնունետեւ կատարելութեան կէտը համնելուն պէս՝ իսկոյն հարփիրաւոր երեւոյթներ ըգղոյութիւններ կդրաւեն ու կյափշառկեն զինքը, ինչպէս չորս կողմ եղած մարմոց ծեւերը, ծանրութիւնը, ջրոյն շարժմունքը, ամսերուն ընթացքը, երկնից սրանչեի աստեղագարդ կամարը եւ այն եւ այն, յորոց կնարկագրուիմք ըսելու թէ մարդիկ ի ծնէ ըբնագէտ են։ Բայց ինչ օգուտ, երբ որ շատերը այս իրենց բնականը անմշակ, անինամ կթողուն, որով նետարքրրութիւննին կդադարի, եւ թիւ ժամանակէն ետքը երեւոյթներն եւս տեսանելու լինին, միտ չն զներ ոչ անոնց պատճառին, եւ ոչ օրէնքին։ Բայց վերջապէս կիմանան, որ իրենց կարողութենէն վիրէ եւ կեր անմիջնորդական եղանակաւ ամեն տեսածներու պատճառանին ու ընդհանուր օրէնքներն ճանչնար։ Ասոր աւելի կրնան համագույի, թէ որ չափաւաս լինելով առաջուան ժամանակներուն վիտութեան մէջ մարգկային տղայութեան մոլորութիւններուն վերաց տեղեկութիւն մ' ունենան, զուցէ անոր այլանդակ ու մատցածին կարծեացն ու ենթադրութեանցը շատերուն վերայ առանց բնադէտ եւս լինելու՝ ծիծանից։ Բայց այս եւս ստոյդ է, որ ամեն ժամանակ,

ամեն դար իր զիտառթիւնն ու իր մոլորութիւնը ունի, մոլորութիւնը՝ տղէտներուն եւ սնկիրթներուն բավ, իսկ զիտութիւնը՝ զիտաց ու կրթելոց բավ, կրանադէտ մը իր ներծանութեան մէջ։ Երեւոյթներ յառաջ բների՝ բնութեան զործն է, երեւոյթներուն բնութիւնը՝ իմացականութեան։ Բնութեան աջակից է ժամանակը, որոյ բազմադիմի յեղափոխութեանցը շրջանակին վերայ դրաշմուած դէպերը մէջմէկ անրապառ աղրիւր են բննող մտաց համար՝ որ միշտ պատճառանց եւ նետեւութեանց նետամուտ է։ Չեմք ուզեր ի բննութիւն մտնել հին դարու մէջ այս երեւոյթներուն վերայ շատերուն ունեցած կարծեաց, այլ կըսեմիք, որ այս երեւոյթները սատանայական կամ բնութենէ վեր բաներ կկարծէն շատերը այլ եւ աղի հետեւութիւններ մակարերելով եւ ծուռ մեկնութիւն տաղով։ Խոկ այժմեան դարս զիտութեան տիտղոսը ձեռքը առած անխանջ աշխատութեամբ լինըքոց այն խեղաթիւր կարծիքները եւ ըմբռնումները, որոնց մով տղէտը նշանագէտ կերեւէր շատերուն առջեւ։

Բնական երեւոյթներուն մէկ մեծ մարզ պարանակողն եւս օդն լինելով, որոյ մէջ պատճանած երեւոյթները ամեն օր աչքերուս առջեւ են, ինչպէս նոյի, անձրեւ, ճիւն, կարկուտ, կայծակ, ծիրանի դօափի հւորիշ երեւոյթներ, որոնց ինչին յառաջ զալը, ինչպէս լինելը, ինչ օրէնքով լինելը շատ անգամ իրարու կնարգնեմք, բայց կամ մտացածին մեկնութիւն չեմք զաներ։ Անս այս կարեւոր հարցը առիթ լինելով մեզ՝ ստիպուեցանք այս համաշատիդ օգերեւաբանուրեան փոքրիկ աշխատամիրութիւնս հրատարակի։ Արդ' մեր այս փոքրիկ զրոյլը չորս զիտաւոր մասնց բաժանեցինք. առաջի զիտայն մէջ օգեղին երեւոյթներն զրինք հանդերձ զիտելոր, եւ բատ այժման բնագիտաց մեկնութիւններով. երկրորդ զիտայն մէջ չընկըն երեւոյթները, երբորդն մէջ՝ լուսելովն երեւոյթները, չօրրորդ զիտայն մէջ՝ յանելուած արտարոյ կարգի մէտէօրէից երեւոյթներն։

Այս փոքրիկ զրոյլիս համառօտ պարունակութիւնը ցոյց տալէն ետքը կիսուառվանիմք հրատարակաւ, որ այս մեր աշխատութիւնը նոր հեղինակութիւն չէ, եւ իրեւ նեղինակ այս երեւոյթներուն մեկնութեան հանդէս եղելու եւս յանդգնութիւն չունիմք, այլ այս նիւթիս վերայ հրատարակուած զանա-

զան լրադիմներու եւ նեղինակութեանց խմբագրութիւն մի է: Բայց անդ անդ մեր կողմանէ գիտելիքներ եւ ժամանելութիւններ եւա աւելացուցինք: Այս հրապարակական խոստովանութեան նախառակը այն է, որ բանասիրաց դասը զմեղ ջդառապարտէ, իբրև այլոց գրական աշխատաւթիւնը մեղ սեփականող:

Ուստի կյուսամբ որ այս մեր առաջին դուզնաքեց հրատարակութիւնը ընդունելութիւն գտնէ սիրելի Ազգիս այն մասին մէջ, որոնք անտեղեակ են նորա մէջ բացատրուած երեւութից ինչէն յառաջ գտնուն. Ի՞նչէ ընթերցափրողը օգուտ քաղերու կամ բան մը սովորու վնի, շնորհակալութիւնն կիմքաբերին այն հնոյինակներուն, որոնք ցօղական քրտինքներով, անխոնչ աշխատութեամբ, զանազան փորձերով պտան այս բնական երեւութից պատճառներ եւ օրէնքները, միայն մեզ կրնաց այս խրախոյսը, որ ուրիշ ուսումնական աշխատութեան մեռնամուխ վնիմիք՝ սիրելով մեր Ազգը եւ վն տուերով Բարձրելոյն փառը:

Ե. Պ. ՄԿՐՏԻՉ Ա. ԴԱՅԱԲԱՆԻԱՆ

ՅԱԽԱՐԴԻԱՆ:

1. Առաջնա Օդերևութեան լեզուն.

1. — Օդեւաբանութեան կըսուի Բնախօսութեան 4) այն մասը որ կիսուի օդց կամ եղանակին, մընչողաբին մէջ պատահած երևութից կամ փոփոխութեանց վերաց որք սովորաբար և կը կոչուին օդեւաբանու կամ յունական բառիւ Թուշբաբար:

Այս երեսովները կրամնուին՝ օբէդին, որ են
հողմ, մրրիկ և թաթառ, ջէեղն, որ են մէզ, ամպ
անձրև, ցոլ, շաղ, եղանակ, ձիւն և կարկուտ,
լուսեղն, որ են փայլակի կայծակի ծիածանի բակի
արշալուրչ արեգակնային և բևեռային արշալուրչ

$$C_2 \neq 0 \dots C_n = 0 \quad \text{if } k \neq 1, k + \dots$$

2. Установка - 3. От

2. — Աթնողորդ կըսուի օղին լայնատարած լուզարձակութիւնը որ կշրջապատէ երկիրս և որուն

(4) բնախոսութիւնն ընտեսան դիտուեան այն մասովն է, որ կիսօփ կինդանեաց եւ բռւսոց կենաց եւ աճմանը վերայ:

մեջ կռարձնանան ամեն դոյցածութիւնք, որոնք կը-
ցնագում հաղանակիս երեսէն: Օգ բակով կիմա-
ցուի պարունակու ածըլ և Մթնոլորտ՝ պարունակու-
զն: Բնչպէս ծով ըսելով կհասկնամք ջրոց ժողով
այսպէս մթնոլորտով (կիմացուի) մթնոլորտի օ-
գոյն սահմանը: զոր կպարզեամք այժմ:

Յ- Օդը անտեսութափանցիկ, անշամ, Ճընշական, առաջգական և հոսանքի թարմին մի է որ թափանցիկ լինելով՝ միշտ աչքի տակ չի լինարություն զանազան փորձելուով օդ լինելը հաստատուած է. որն որ երկրիս բողոքիքը ԿՅ անդզիթական մղոնաւ կամ 16 փարասի հեռաւորութեամբ կամ տարածութեամբ որոշ սահման մը պատճ է: Օդը երեք կարգ կրաքը ի միասին առնելով Մթնոլորտ կամ Սահման օդոյ կըսուի: Այս օդը ամեն կողմը հաւասար խռովթիւն չունի. ծովու վերայ ու անոր մօսելը ամենէն աւելի խիս է. Այս խռովթեան պատճառը նորա (օդոյ) կարգելն են ինչպէս երբ լիռան մը վերայ ելելու լինիք, կամ թէ կերպով մը լիռներէն վեր եղած օդոյ կողմերը բարձրանալու լինիքու կանոնամբ որ օդը կամաց կամոց կրարակնայ. ու թէ որ երեք մղոն վեր ելելիք զոր օրինակ՝ Վլյեան լիրանց մէջ Մոնավան լիռան զուան զու նոր, օդը այնպէս բարակ կը գտնեմք, որ մարդ կոկի գժուար շունչ առնու տալ, Այս բարձրութենէն աւելի վեր քանի՛ կերթայ՝ նշնուպէս օդը կրարակնայ. այնպէս որ հասարակօրէն կկարծուի թէ ԿՅ մղոն բարձրութենէն ետքը այլ ևս օդ չկայ, ու մմնոլորտին սահմանը այնտեղ կմերջանայ: Ասոր համար 4000 մետր (1) բարձրութեան մէջ ծառերն չեն կարող աճիլ, վերջապէս հաստատուած է այսօր որ ծավու երեսէն հաշուելով 6000 մետր բարձրութենէ վեր և ոչ մէկ նշան բուսականութեան տեսնուած է:

(4) ՄԵԹՐ ըսուած չափը, որ երկրիս միջօրէականին բառորդին կամ որ նոյն է ըսել, բնեւուէն միմչեւ Հասարակած եղած աղկուսն աւստն միլիօներորդ մասն է, եւ հաւասար է Գագգիկական 3 ուսմաչափի, 4.1 գծաչափի և 296 հազարորդաց զըծաչափի, որ ներկացին 1789 թի:

Օգն երկու յատկութիւն ունի, չէլուստում ու դէմուստում, քիզիկական յատկութիւններն են շահը մարտիկ, պաղապահ, ջերմութիւն, շրջութիւն, խռութիւն, իռանութիւն և այլն:

ԽԱՆՉՈՒԹԻՒՆ ՅԱԴ:

Օղը ամեն բաներու վերայ Ճնշում կընէ, ինչու որ օգն ալ նիւթ լինելով պէտք է որ ծանրութիւն ունենայ, ուստի և իր տակը եղած բանին վերայ Ճնշում ընէ, Յայտնի բան է որ այս Ճնշումը մթնոլորտին բարձրութիւնն նայելով կը փոխուի, այս ինքն՝ ստորին կարգերը աւելի շատ կընի քան թէ վերի կարգերը, ու տեղուց մը մըթնոլորտը որչափ որ բարձր է, Ճնշումն ալ այնչափ շատ կլինի Անոր համար ծովու երեսին վերայ ամենէն աւելի շատ կայ այս Ճնշումը ինչու որ այն տեղի մթնոլորտը ուրիշ տեղերէն աւելի բարձր է։ Օղն մարդոյս մարմնոյն վերայ ըրած Ճնշումը 18077 քիլոկրամի չափ հաշուուած է։ Աիրաւի այս Ճնշումը շատ մեծ և ծանր կերեայ, բայց և այնպէս շատ դիւրութեամբ կտանի մարդու, որովհետեւ անիկայ մարդուս մարմնոյն ամեն կողմքուն վերայ հաւասարապէս կազդէ, և այն պէս մարդուս կազմուածքին ներբին կողմը գտնուած կազերն օգյն Ճնշմանը հետ կհաւասարակշռուին (1)։

(1) Մթնոլորտը ճնշում մը կներգործէ այն ամեն մարմնոց վերայ, որ երկրիս մակերեւոյթին վերայ են. ծանրաչափի միւնակին բարձրանալն այս ճնշման արդիւնքը կներկայացնէ։ արդիւնք՝ որ կիսոփոխի ըստ մէտորական պարագայից, եւ որուն միջինն է 4055 կրամ առ հարիւրամեթր քառակուսի։

Ինչպէս ամեն կենդանիք, մարդս ալ այս ճնշումը կըկրէ։ Հափահան մարդոյ մարմնոյն մակերեւոյթը կըրնայ մոտածուիլ իբր 17500 հարիւրամեթր քառակուսի, ուրեմն այն ամբողջ ճնշումը, զոր մարդս կըրէ՝ զրէ թէ 18077 քիլոկրամ է։ Այս ճնշումը չնիք կըրնար նմանեցնէլ, ոչ իբր ծանրութիւն մը տանձելու եւ ոչ իբրեւ թեռ մը բառնալու, մարմնոյն ամեն կողմըն ու ամեն տեղ կներգործէ, եւ իր թանձրութիւնն որչափ ալ որ մինի՛ կլինար պատճառել մարդուս ոչ թեռ մը ծանր եւ ոչ նեղութիւն մը անոր անդամեն-

ԾԱՆՉՈՒԹԻՒՆ:

Օդոյն ծանրութիւնը չափելու համար հնարեցին բնագէտները զանազան գործիքներու ուստի այն գործիքներու մէկ տեսակը շինելու կերպը դընենք այս տեղ։ Օդաչափի կամ Ծանրաչափի գործիքը շինելու համար, նախ պէտք է որոշել ապակիէ այնպիսի խողովակ մը, որուն մէկ ծայրը զոց լինելով մատի մը չափ ալ հաստութիւն ունենայ. եթէ երկու ծայրն ալ բաց լինելու լինի՝ մէկ ծայրը կրակի վերայ գնելով լաւ մը իրար միացնելու է, այնպէս որ ամենելին ծակ կամ օդ ներս մտնելու տեղ մը չըւնենայ։ Ասկէց ետքը խողովակին միջի օդը հանելու է, եթէ ոչ մէջի ուրածած հեղուկը վար վեր չի շարժիր. ու գործիքին

րուն ազատութեանը հակառակող։ Ահա օրինակ մը մէջ բերելու համար. երեւակայիմք մեռքերնիս հորիզոնական դիրքով. այն ճնշումը, զոր կըրէկ մեռքերնուս կրնակի երեսը՝ զուգակշիռ պիտի լինի այն ճնշման, որ հաւասարապէս կներգործէ մէջի երեսին (ափին) վերայ։ Մթնոլորտին ճնշումն, ամեն ճամբով մարդուս վերայ ներգործելով, կմգտի ընկճելու այն մասունքն՝ որ դուրսի դին են. այլ հակակշիռ է ամնընշականութեամբ հեղուկներու, որ կթքնեն մեր թոլոր ջլղիքն եւ ճգտմամբ կագերու եւ ողիներու, որ մեր աղեաց խոռոչներուն մէջ կնետակին։ Ասկէց կնետեսի, որ եթէ մարմնոյն մէկ մասն ազատի այս ճնշման ազդեցութենէն, եթէ դատարկը տիրէ այս մասին վերայ, մորթը զուրս կմղուի ներքին մնշմունքէ եւ իսկոյն երակներուն մէջի հեղուկներն ոչ եւս կրելով նոյն ճնշմունքը՝ կուգան ժողովելու այն երակներուն մէջ, ուր նուազ ճնշուած կպտնուին. սրուակի դրութիւնն այս հիման վերայ հաստատուած է։ Բայց այն պարագային մէջ, որ մթնոլորտի ճնշման պակասութիւն լինի, միայն բնաւ վերը ասածներուս պէս չի պատահեր, երակները կը մնան հաւասարապէս ճնշեալ թոլոր մարմնոյն մէջ, պղտիկ ուռոյց մը միայն տեղի կունենայ, որ կապտնակի վակի խոռոչներու մէջ գտնուած կագերու տարածմանէն։ Այս նիւթիս վերայ, յիշենք այս տեղ այն երեւոյթները, որ կդոյսանան՝ երբ մթնոլորտի օդը կթափանցէ արտասուաց խոռոչներուն մէջ բար հետեւմանց կուրծքի վերքերու։

մէջի գտնուած օղը, մէջի եղած հեղուկին վերայ սաստիկ ճնշում մը լնելով՝ կըսկսի բաց եղած բերնէն դուրս թափել: Խողովակին օղը պէտք է հնաւեալ կերպով հանել. խողովակը քիչ մը կրակին վերայ պարտցընելու է ինչուան որ սկսի մէջի օղը անօրանալ, եաքը բաց բերնէն քիչ մը սնդիկ (ժիվա) դնելով նորէն կրակին ցուցանելու և այնպէս որ սնդիկին տաքնալովը մէջի օղը անօրանայ ու դուրս ելլէ: Այսպէս նորէն մէյմ'ալ

Բնական վիճակի մէջ փորստեաց ներքին թաղանթըն, որ կշրջապատէ զթոր, կդունուի պինս կոթնած կողից թաղանթին վերայ: Օղը բերնէն թորի մէջ կըմտնէ, թթին ծակերէն եւ շնչափողէն, եւ կներգործէ մնչում մը արտաքուստ դէպի ներս այն կերպով, որ թորն ստիպուած է հետեւելու կուրծքի վանդակին ընդայնման եւ ամփոփման շարժմունքներուն, այն վայրկենէն, որ ծակ մը բացուի եւ ազատ ու դիւրին հաղորդակցութիւն մը կարենայ հաստատուիլ դուրսի օդոյն եւ արտաքուաց խոռոչին մէջ. մթնոլորտին ճընշումը կներգործէ վերէն արտաքուստ դէպի ներս մի եւ նոյն թանձրութեամբ՝ ինչպէս ներքուստ դէպի ներս շնչափողէն, եւ ընդերական թաղանթն երկու հաւասար եւ հակառակ զօրութեանց մէջ զրուած կմնայ գուգակշիռ այն վիճակին մէջ, ուր յանկարծակի բըռնուած էր: Այս թաղանթն ալ մըրնար հետեւիլ ուրեմն կրծոց վանդակին շարժմունքներուն, որպինտեւ ներքին ճնշումը հակակշիռ է արտաքին ճնշմունքով: Բայց արտաքին ճնշումն է հաւասարապէս զուգակըշիռ ներքին ճնշման հետ եւ զիրնար ոչ եւս որ եւ է կերպով մզում տաէ թորային հիմքին արտաքուստ ի ներքո դէպի յետին կօմը կրծոց խոռոչին: Բայց սակայն փործք կցուցնէ, որ նման պարագայից մէջ, թորը կամփոփի, եւ երթարով եւս բան զեւս պատիկ տարածութիւն մը կառնու եւ կյենու ամեն կողմէն ողնայարի սիւնակին վերայ: Գասատու Պ. Պէրար իրաւամբ հաստատեց այս նիմիս համար թէ՝ կուրծքին բացուիլն, առիթն էր եւ ոչ թէ պատճառ այս երեւոյթիս, եւ թէ թորաց բանակին պակասիլը կիվարերէր այն զործոյն կազմածին հակագործող ճընմարտ ովկապիսութեան մը:

կրկնելու է՝ մինչև որ խողովակին մէջի օղը կատարեալ ելլէ ու գործիքն լցուի. այս լմալէն ետք՝ բաց բերանն ալ լաւ մը զոցելու է ու մետաղայ տախտակի մը վերայ միացնելով հաստատելու է: Սնդիկը խողովակին մէջ լեցնելու ժամանակ լաւ զգուշանալու է՝ որ սնդիկը մաքուր ու

Մթնոլորտին ճնշումը մեծ դիր կիսազայ մարդուս ստորին անգամոց մեքենականութեան մէջ: Ստորին անդամոց կոնքի հետ ունեցած զօդակցութիւնը կը կազմուի զըստի ոսկեր զիմովն, որ կիսազունտի կը նմանի եւ մտած է աղդեր խոռոչին մէջ՝ որն որ նոյնապէս կիսազունտի ծեւով է: Զըստի ոսկեր զիմովն եւ աղդային խոռոչին մէջ, առողջութեան ատեն, այնպիսի ճակատ առ ճակատ դու մը կայ իրարու հետ յերկուց մակերեւոյթից, որ մարդ կրնայ կարել յօդակազմերն ու շիղերն, որ կպատեն այս զօդակցութիւն, առանց խանգարելու զըստի ոսկեր զիմովն եւ աղդրային խոռոչին յարակցութիւնը: Այս յարակցութեան պատճառը մթնոլորտին ճնշումն է, որ այս (զըստի) ոսկեր զիմովն վերայ ներգործելով աղդեր խորին մէջ մշշիւ պանէ զայն: Այս իրողութեան ճընմարտութեան փործ անելը դիւրին է, զի բաւական է յօդուածին երեսն՝ որ բանի մը կազմայն պալաց մկներ ներս թափանցելով՝ զըստի ոսկեր զուփիք աղդերէն բաժնութիւնաց:

Այս մէկ մեծ կարեւոր դէպը մի է, որով մեկ կայտնութիւնէ բէ բակելու ժամանակին զդային կարիսմատիւթեան հարկ չկայ զս զերու համար այն անդամն, որ կատարուերի իրեւն հոմանակ մը եւ կմնայ կանգուն առանց պատիկ աշխատաւթիւն մը պահանջնելու: Երբ մէկը կըզննէ բարձրութեանց աղդեցութիւնը մարմնին վերայ, պէտք է զիտնալ որ մթնոլորտի ճնշումը միայն չէ որ կներգործէ, թէ (օղոյ) բարեխատնութիւնը շատ կպակսի, եւ թէ օդոյն պակասելովը շողին աւելի արագ կցնդի: Մենք զիտենք թէ արեան մէջ ծովուած կազեր կան, եւ թէ այս կազերուն բացարակ բանակութիւնն արտաքին ճնշումէն կախում ունի: Եթէ ճնշումը նուազի, այս կազերն արիւնային հեղուկին զատուելու կմզնին եւ նրակաց կողից վերայ ճնշում մը կը պատճառեն ներքուստ յարտաքիս:

զուտ լինի եթէ ոչ դուշակութեանը վերայ տարւ քիրութիւն կլինի՝ հեղուկին ծանրութեան պատճառաւ: Աւստի մաքրելու համար ալ պէտք է որ մաքուր մօրթէ մը անցնել մէկ քանի անգամ, մինչև որ այլ ևս սկսի մօրթը իւր զյնը փոփոխել: Խողովակին վերջի ծայրը պէտք է 0 մը դնել, ու անկէ սկսել ետք ետև յաջորդաբար թուանշաներ նշանակել 1, 2, 3, 4, 5 և լուսակը, որոնց առջին ալ պէտք է զրել՝ օդին փոփոխութեան անունները: Խողովակին վերնազդն ծայրը կամ թուանշանը հատած տեղը կցուցանէ մոդին խիստ բարձրացած մասը, որ գնատակին վարի կողմէն սկըսելով 28 թթաւաչի համանի, ուր տեղ որ նշանուած է անդադար կամ՝ ուրբ օդ: 27 երորդ թթաջամի աստիճաններ առջել նշանելու է ժրբի: 28-երրորդ գծին առջել նշանելու է ժրբի: առկեց ու վարինը կցուցանէ հոզը և անյը: Նշնութէս շարունակելու է միւսներն ալ ամեն մէկ օդի փոփոխութիւն սպատահած ժամանակը խողովակին վերայ զիտելով, ու որ աստիճանին վերայ սնդիկը կեցեր է անոր զիմացը նցյն փոփոխութեան անունը նշանակելով, և այսպէս բոլոր մըթնուրատական փոփոխութիւնները կլնայ ցուցուիլ կամ՝ նշանակուիլ նցյն խողովակի տախտակին վերայ: Գաղղիաց'ք իրենց գործածած օրաշափները՝ աստիճաններու հետեւալ կերպով կրածաննեն: նախ՝ ժրբի բառը երկրորդ՝ լուս, երրորդ՝ ուրբառը՝ ըսրորդ՝ առաջի լուս: Հինգերորդ՝ անյը կամ՝ հոզը, վեցերորդ՝ անյը անյը, եօններորդ՝ ժրբի: և լուսաւոր գաղափարաց կառաջնորդէ, և մարդկութեան մէջ մեծ կշիռ ունի, անշուշտ առանց նպատակի չէ:

Նման անհամար զիտնալու արժանի զիտողութիւնները որոնք այս տեղ զանց կլնենք:

(Շ-Է-Ռ-Ն-Ե-Բ-Բ)

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԿՐԹՈՒԹԻՒՆ
Կ.Ս.Դ.Ս.Տ.Ա.Ր.Ա.Կ.Ո.Խ.Թ.Ի.Խ.

“Վարդ բարել ի բարել բանյուց էրոց
բնել զբարել,,:

(Յ. Ա.-Ե-Պ.)

Մտաւոր զարգացումն եթէ մարդկան հմտութեան և լուսաւոր գաղափարաց կառաջնորդէ, և մարդկութեան մէջ մեծ կշիռ ունի, անշուշտ առանց նպատակի չէ:

Նպատակն ամեն բանի և ձեռնարկութեան հիմն է: Ըստ թէ ոչ՝ երբէք մի գործ կամ ձեռնարկութիւն՝ մի տեսակ նշանակութիւն՝ աշխատակից և արգիւնք չունենար:

Եմն նպատակն մէջ ևս մի բարել կամ օգտակար դիտումն և հետեւանք պիտի լինի:

Հայց կան նպատակներ ևս՝ որք թէ պէտք բարի վախճանի ուղղեալ կլնին, բայց ոչ ամենեցուն համար բարի վախճան կարդիւնաւորեն, հետեւաբար և ոչ ընդհանուրի համար բարի հետեւանքով ամեն նեցուն համահաւասար հաճելի և ախորժելի կլնին:

Ինչպէս որ յօդուածոյս բուն նպատակն է մէջ բերենք մասունդական պարբայութեան կամ դաստիարակութեանը: